

Elin T Holmås Fanebust
Lindåsvegen 2088
5955 Lindås

Saksbehandlar, innvalstelefon
Sigurd Kolbjørn Berg, 5557 2372

Vedtak i sak om stoppordre for veg på gbnr 99/1 i Lindås kommune

Me syner til klaga di av 19.01.2019, kommunens oversending av 06.03.2019, vårt vedtak om avvising av 23.05.2019, og Kommunal- og moderniseringsdepartementets oppheving av 01.11.2019.

Vedtak

Fylkesmannen stadfestar Lindås kommune sitt vedtak av 19.12.2018 i sak 18/3222, oppheving av stoppordre av 22.10.2018.

Saka si bakgrunn

Kommunen ga hausten 2018 tiltakshavar Alf Eikevik ein stopporde for arbeid på vegen. Han klaga via advokat Ingrid Kyvig på vedtaket. Kommunen tok klaga hans til følgje, og oppheva såleis stoppordren i vedtaket den 19.12.2019. Du klaga på dette til Fylkesmannen.

Fylkesmannen avviste klaga di da me kom til at ein privat part ikkje har rettskrav på at ein sett i verk lovbrotsarbeid. Du klaga avvisinga inn til departementet. Dei stadfesta fyrst avgjerda, men i etterhand synte det seg at feil avdeling i departementet hadde gjort dette. Den rette avdelinga kom til at du hadde rett til å få klaga di handsama hos Fylkesmannen. Departementet har i brev av 11.11.2019 stadfesta at det er den siste avgjerda deira som er den rette.

Regelverk

Etter plan- og bygningslova § 1-9 gjeld forvaltningslova for byggjesaker. Etter same føresegna er staten klageorgan for avgjerder kommunane gjer i byggjesakene. Denne mynda er delegert til fylkesmennene.

Etter forvaltningslova § 34 kan klageinstansen komme til at vedtaket det er klaga på skal stadfestast, gjerast om eller opphevast og sendast attende for ny handsaming. Klageinstansen kan gå gjennom alle omstende i saka, og gå utanom klagegrunnane. Der saka høyrer under fritt skjøn, skal statlege klageinstansar leggje stor vekt på omsynet til det lokale sjølvstyret.

Etter plan- og bygningsloven kan ein gje pålegg om retting om det ligg føre omstende som utgjer brot på plan- og bygningslova eller føresegner gjevne i medhald av denne, sjå plan- og bygningslova § 32-1 fyrste ledd.

Å anleggje ein veg er eit tiltak som må ha godkjenning før det kan utførast, og må såleis søkast om, sjå plan- og bygningslova § 20-1 fyrste ledd bokstav l.)

Usemje om private omstende fell utanom byggjesaka, sjå plan- og bygningslova § 21-6, og vurderingar som uansett må gjerast bind ikkje utanom i byggjesaka.

Fylkesmannen ser saka slik

Departementet har oppheva avvisinga vår, altså avgjerda der me seier at me ikkje kunne sjå på realitetane. Departementet legg til grunn at me må sjå på innhaldet og klaga di. Me gjer difor dette.

På staden eig du grunnen. Det går og ein veg over eigedomen fram til bnr 4. Det er Alf Eikevik som eig denne eigedomen, og vegen er såleis hans tilkomst. Bnr 4 har tinglyst vegrett til å ha vegen her. Eikevik sette i gang å fjerne øvste jordlaget, og skal gruse opp vegen.

Bygningsmyndigheitene kan berre gje pålegg om omstenda er i strid med reglane i plan og bygningslova eller til dømes plan. Spørsmålet er om arbeidet som Eikevik driv er noko som treng godkjenning etter byggesaksreglane i lova.

Arbeidet består av at det øvste jordlaget er greve av ned til steinsettinga av vegbanen. Vegen har grodd til over lang tid. Men det er funne ut kvar steinsettinga har gått. Me syner her til rapporten frå FanAgro dagsett 10.11.2018, som gjer det sannsynleg kvar vegen går og kva breidde han har.

På staden har eigedomen som sagt ein tinglyst vegrett frå delinga i 1900. Du er samd i at Eikevik har vegrett, men meiner vegretten ut frå skylddelinga ikkje strekk seg ut over to meter. Du meiner at dette tyder at Eikevik ikkje kan gå utanom denne breidda.

Fylkesmannen kan ikkje sjå at dette er avgjerande. Vegen er truleg så gamal at ho er bygd før vegar trengte byggjeløyve, det vil si før 1985. Det finns såleis ikkje noko løyve som sett kva breidde ein faktisk har hatt på vegen. Då må den faktiske situasjonen på staden vere det sentrale. Denne syner at vegen i botn er lagt i om lag 3 meters breidde. Det heng godt saman med at vegrettar ofte vert tolka utvidande når samfunnet utviklar seg, og til dømes bilbruk tek over for hestekøyring.

Det må då vere denne steinsettinga som er grensa for sjølve vegen. Det er i saka ikkje lagt fram noko dokumentasjon som gjer det sannsynleg at vegen har vore smalare. Fylkesmannen legg såleis til grunn at vegen har hatt den breidda som tiltakshavar Eikevik har peikt ut.

Arbeidet på staden er Fylkesmannens syn ikkje bygging av ny veg eller eit vesentleg terrenginngrep, men vedlikehald, sjå momenta som Høgsterett trekk opp i dommen i Rt. 2012 side 110. Arbeidet endrar ikkje traseen, det endrar ikkje karakteren av staden, og det er få verknadar for omgjevnadane eller kultur- og miljøverdiane på staden. Vedlikehald fell utanfor kva ein treng søke om, og det er såleis ikkje trong for godkjenning frå bygningsmyndigheitene.

Eikevik har vegrett og eig truleg denne åleine, og har såleis rett til å gjere vedlikehaldsarbeid. Sidan det er ein tinglyst vegrett og vegen truleg er Eikevik sitt ansvar åleine, er det ikkje openbert at tiltaket er ulovleg som inngrep på framand grunn. Usemja mellom deg og Eikevik om bruk og ansvaret for vedlikehaldet er ein rein privatrettsleg tvist etter mellom anna servitutlova. Dette fell utanom kva bygningsmyndigheitene skal ta stilling til etter pbl § 21-6.

Arbeidet er såleis ikkje noko som strir mot plan- og bygningslova. Det er då ikkje høve til å gje pålegg om stans eller retting etter denne lova. Me er såleis samd med kommunen i at det var rett å

opphøve pålegget dei fyrst ga i saka. Me kan ikkje sjå at kommunen har gjort sakshandsamingsfeil i saka, eller at det ligg føre andre grunnar for å gjere om kommunens avgjerd.

Oppsummering

Fylkesmannen tek ikkje klaga di til følgje. Kommunen sitt vedtak er stadfesta.

Fylkesmannens vedtak er eit endeleg vedtak om realitetane i saka, og saka er såleis handsama i to instansar. Ein kan då ikkje klage vedtaket vidare i forvaltninga, sjå forvaltningslova § 28 tredje ledd.

Vurderinga her gjeld berre plan- og bygningslova, og tek såleis ikkje stilling til andre omstende, som usemja om omfanget og bruken av vegretten. Dette er tiltakshavar sin risiko.

Med helsing

Anne Kjersti Sande
fagdirektør

Sigurd Kolbjørn Berg
seniorrådgjevar

Dokumentet er elektronisk godkjent

Kopi til:

HARRIS ADVOKATFIRMA AS
Kommunal- og
moderniseringsdepartementet
Alf Eikevik
Lindås kommune

Postboks 4115 Sandviken
Postboks 8112 Dep
Kollåsen 54
Kvernhusmyrane 20

5835 BERGEN
0032 OSLO
5116 Ulset
5914 ISDALSTØ